

Nejkrásnější řeka

Waldemar Matuška

Na bříze jíní začíná už tát,
je tu čas, kdy říční proud
zase hřmí jak vodopád.

V klínu mělkejch brodů stáda můžou pít,
hroudy hlíny v loukách koňům lítat od kopyt
a pily v dálce zpívat, mlejny mlít.

Já s mou řekou se mám už dávno rád,
je tu když se budím, je tu, když jdu spát.
Z hor a kopců se valí k nížinám,
je tou nejstálejší láskou, jakou mám.

Jarní proud mi nedá, jemu
díků teď život má spád,
v loďce z kůry březový zase můžu vabank hrát.

Ve vodní tříšti hledá duha slunce nad sebou,
jeho zář je ještě bledá, ale prsty nezebou
a tak já a má loď plujem za tebou.

Já s mou řekou se mám už dávno rád...

Já s mou řekou se mám už dlouho rád,
je tu když se budím, je tu, když jdu spát.
Z hor a kopců se valí k nížinám...